

Les Joventuts Socialistes han dit que les joventuts catalanes son cobardes. Els vostres concursos de Jazz-Jot en el Teatre Bosc, són quelcom per a la guerra?

La crisi del Govern de la Generalitat segueix en peu

EDITORIAL

Les baixes maniobres del reformisme català ens apropen més a les masses treballadores.

Tots els esforços fets per en Tarradellas s'han vist frustrats. Companys, l'home de les grans solucions, ha cregut haver solucionat el problema formant un Govern presidencial. Però la crisi segueix estancada i seguirà estancada mentre no s'obrin els ulls a la realitat i no es compregui que els únics que pertorben la unitat sindical, que els únics que sembren discordies entre la classe obrera, són els homes dirigents del P. S. U. C. i de la U. G. T.

Un Govern presidencial?... Molt bé senyors dirigents del reformisme contrarrevolucionari català; heu sortit amb la vostra. Ahir era el P. O. U. M., avui voleu que sigui la C. N. T. i la F. A. I. les que quedin desplaçades dels orguens de Govern. Ho conseqüen?...

Ja teniu un Govern que «governa», ja teniu un Govern fort, un govern que sols pot ésser una realitat, mentre l'indigne reformisme poluli pels carrers de les nostres ciutats.

No us capfiquen amb intentar zancadilles i ridícules solucions presidencials. Joguen amb la guerra i la revolució, com un infantó entremelat juga amb el foc... però esteu alerta, les maniobres baixes i rastres, les calúmies i insídies inventades darrera el despatx, les especulacions en moments de guerra son armes de dos talls, que mantes vegades es giren contra el mateix que les esgrimeix. Recordeu-vos del 19 de Juliol del 1937 i dels centenars d'obrers caiguts en la lluita contra el capitalisme; aquests no es deixaran ensabornar ni menys traicionar per elements que a la reraguarda es burlen de la consciència proletària amb els indignes estraperlos del pa, de les patates i dels tances.

El proletariat català recorda molt bé, els governs De Valera i de Mazarick, i no tolerarà de cap de les maneres, que amb llaminadures espectaculars com les del Exèrcit Popular Regular, o bé les concentracions dels Pins del Vallès, se'ls hi vagin arrebaissant les llibertats conquerides al 19 de Juliol a costa de la sang de la nostra sang i amb troços de vida del proletariat conscient mil vegades més digna que totes les vides dels que porten al proletariat català a la traïció més baixa i indigna.

Ales negres a Reus

A Durango 200 morts,
a Albacete un centenar,
a Port-Bou, a Culera, a Palamós
molts ferits,
a Calella, a Blanes, a Tortosa, a Flix...

Volem i exigim la construcció definitiva dels abrigalls i refugis subterranis. Company Conseller d'Obres Municipals, podrieu resistir veure el cos d'un infantó esmicolat per la metralla de les ales negres?

Abrigalls i refugis subterranis amb condicions!!!

L'hora de la realitat

Les derivacions que de la nostra «guerra civil» esdevenen, assenyalen l'imperatiu del moment actual; l'hora de la realitat solament, sempre amarga, pot començar a jalonar l'esforç del proletariat ibèric per la causa de la llibertat. Les hores greus són les hores de les resolucions definitives.

L'hora que vivim és l'hora culminant de la responsabilitat que quedarà esculpida en els anals de l'història que ha de fallar el veredictic inapel·lable del proletariat en armes, davant del mon lliure i dels pobles disortats que gemegen sota l'amenaça de l'imperialisme. Aquesta responsabilitat amb majúscules no exclou a ningú i a tots alça per igual: obrers, partits, sindicals i estaments tots. Es tracta de la independència nacional aparellada amb la Revolució. Es tracta de l'anhilament de la nostra dignitat d'homes quan no de la nostra vida.

Entenc que no són hores de dissenyons organitzats i momentànis de

prendre posicions aprofitant-se d'una momentània participació governamental: és l'hora del seny, d'aquest seny que denota la peculiaritat i la competència de la raça quan ha passat pels més crítics moments de la nostra història. No la desmentim, doncs. No podem desmentir-la quan, l'enemic comú, identificat i organitzat, emboscat en els llocs de responsabilitat, estén la seva fatídica sombra i els seus tentacles per damunt de la seguretat del poble proletari.

Prou ferments mortals de pugnes fratricides a la reraguarda! Qui lluita per un més enllà, pertanyí on pertanyí, mai no pot ésser enemic ni indiferent tan sols a l'esforç del seu germà de lluita. Qui mina aquesta unió sagrada del proletariat, qui vol enfrontar a uns contra els altres, és un enemic declarat de la causa i de la Revolució.

Tinc el convenciment, que el nexce del proletariat mai no hauria d'èsser les llengües incontra-

des d'alguns dirigents irresponsables, no haguessin escampat amb llurs dissolvències antirrevolucionàries, la llevó de l'odi, i establert el divorci, degut a la passió dels dicteris i a les campanyes de difamació. Quins antagonismes, quins interessos i quines diferències doctrinals han pogut separar momentàniament a qui lluita per un fi comú? Cap. Si no hagués estat la ploma enverinada i la fraseologia mitinesca d'elements, quina definició acabaria amb els pitjors vocables pejoratius del nostre idioma, quina actuació política i social ha arribat al «sumum» de la inconsciència, ¿com hauria estat possible aquest estat de descomposició incipient?

L'hora de la realitat acabarà amb tot aquest estat anòmal. L'obrer, si no és instigat amb fins foscos, no te mai rancúnia ni animositat contra germans seus.

L'oportunisme, i l'arribisme són jocs desplaçats de la Revolució. Solament el fi egoista d'aquestes

coses, poden haver empès a homes representatius a la tasca desmoralitzadora d'enfrontar a uns contra els altres a pretext d'hipotètiques concomitancies amb elements que viuen enfront nostre.—La calúmnia i la difamació no s'hi valen per a conquerir còmodes posicions, perquè davant del feixisme no n'hi ha més que una de superació: la de les posicions en litigi, al front de combat; les úniques posicions que en aquestes hores decisives han de tenir decidits conqueridors.

El nostre moment, que per a la posteritat és històric i per a nosaltres és greu, ha d'ésser el moment de la convivència i aglutinant de totes les voluntats. Circumstancialment? No. Definitivament! Davant de l'enemic comú no pot haver-hi més que una sola consigna per a guanyar la Revolució: Unitat! Després, que cadascú cerqui el lloc que més li escaigui dintre el respecte que imposa a tots per a tots, el fet revolucionari.

E. XARUBA I BULO.

Els homes d'esperit revolucionari no poden trobar-se representats en les rengles del P. S. U. C. i de la U. G. T.

(de l'informe sindical del C. L. de Reus)

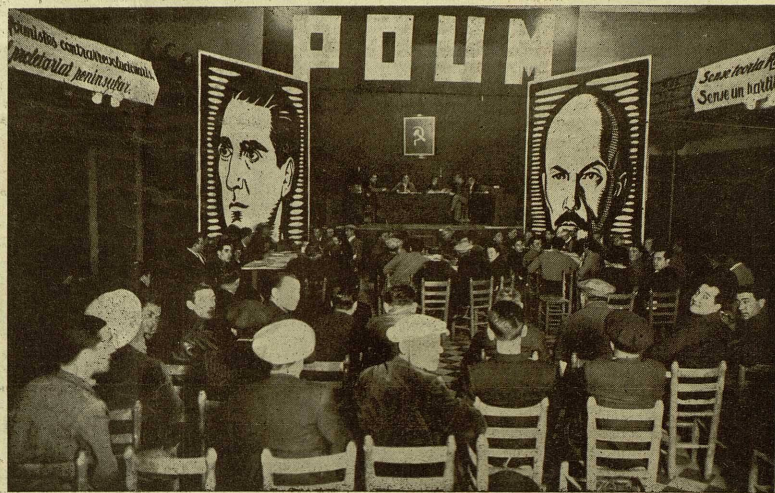
Tal com havíem anunciat, durant els dies 3 i 4 del mes que som a la Sala d'Actes del partit es celebrà el I.º Congrés de la IV Regió (Reus). És inútil repetir que desde el primer dia que fou repartida la convocatòria va despertar-se un gran interès entre tots els militants de les Seccions Locals que sentien la necessitat de la seva celebració.

Han sigut quatre comarques: Priorat, Conca de Barberà, Ribera Alta i Baix Camp que en nom de 3000 militants han aixecat la seva veu airada en el Congrés Regional i han fet jurament de lluitar per el Socialisme fins a vèncer o morir.

El pensament de 3000 militants comunistes que es trobaven agermanats en el Congrés per les esfinx de Lenin i Maurin, maleien una vegada més a s traïdors de les nostres reivindicacions.

Tan important per els congressistes ha sigut l'informe Polític i Sindical com l'Agrari. Les nostres comarques, el 80 per 100 agrícoles, senten la necessitat d'una política agrària, clara i concisa, que sols els hi pot donar el P. O. U. M.

El primer Congrés celebrat a les nostres comarques ha d'ésser la pedra fita de futures lluites polítiques i Sindicals per a les totals reivindicacions de la pagesia Comarcal.

DISSABTE DIA 3, A LES DEU DE LA NIT.

Presiden el Congrés els camarades del Comitè Local de Reus, Ortoneda, Fontana, Fortuny, Fontana P., i el company Gironella, del Comitè Executiu.

Després de fer un breu parlament d'obertura el camarada Ortoneda, començà tot seguit la tasca de la revisió de credencials. Assistiren al Congrés delegacions de Cambrils, Botarell, Montibrió, La Selva, Montblanc, Pira, Sarreal, Barbaà, Cornudella, Poboleda, Vilella Baixa, Gratallops, Vilanova de Prades, Comitè Local de Reus, Comitè Local de les J. C. I., Comitè Local del Secretariat Femení, Delegació del Front d'Aragó, delegats de l'Escola Militar de Lleida i tots els caps de cèl·lula de l'organització local. Llegides i aprovades llurs credencials, es passà tot seguit al nomenament de la taula de discussió, que foren elegits: President, el camarada Iborra, de Montblanc; Secretari d'actes, el camarada Domingo, de les

J. C. I., de Reus, i Secretari de paraules, el camarada Nondedeu, del Comitè Local de Reus.

DIJUMENGE DIA 4, A LES NOU DEL MATÍ.

Informe polític

Fa ús de la paraula el camarada delegat del C. E., que informe al Congrés de la situació política nacional i internacional del Partit. Diu el camarada Gironella que a pesar de les campanyes de calúmies i difamacions que ens llança el reformisme contrarevolucionari, avui el P. O. U. M. compta amb un nombre considerable de militants, i podem veure que del 19 de Juliol del 1936 fins a la data, la xifra de militants del partit ha augmentat a 30 mil. Aquest número, que materialment ens diu molt poca cosa, si ens fixem que la totalitat dels militants són autènticament obrers, comprendrem una vegada més l'importància de les nostres posicions revolucionàries, que en aquests

moments no deixen d'ésser les més justes

Acabat l'informe del C. E., els delegats de les seccions locals informen de la situació política de les seves respectives localitats: informen Reus, Poboleda, Vilella Baixa, Gratallops, Sarreal, Montblanc, Cornudella, Cambrils, Pira, Barbaà.

Treball sindical

Aprovat l'informe polític del C. E. i de les seccions locals, es passa al treball sindical, que és el següent punt de l'ordre del dia.

Reus creu que el C. E. va tenir una falla en llançar la consigna de que tots els sindicats F. O. U. S. passa al treball sindical, que és el següent punt de l'ordre del dia. Reus creu que el C. E. va tenir una falla en llançar la consigna de que tots els sindicats F. O. U. S. passa al treball sindical, que és el següent punt de l'ordre del dia.

Montblanc discrepa de Reus i afirma que com a marxistes tenim

el deure de lluitar amb la U. G. T. i procurar amb la nostra política apropar les dues centrals sindicals i fer més possible la unitat sindical.

Reus diu que en aquests moments no hem de tenir els ulls taptats a la realitat, i que si bé com a marxistes hem d'estar al costat de la U. G. T., no hem d'oblidar que estem en període revolucionari, i que avui les úniques organitzacions obreres capaces de tirar la revolució endavant sols són la C. N. T., la F. A. I. i el P. O. U. M.; i que també al costat de la C. N. T. podem lluitar per la unitat sindical. Demana que el Congrés s'exterioritzi amb més exactitud i proposi redactar un text sindical que una volta aprovades pel Congrés fossin trameses al C. E. del Partit.

Després de quiscunes intervencions, s'acorda esperar les tesis sindicals que enviarà el C. E. a arrel de la celebració del Congrés General.

Prengueren part en aquest debat: Iborra, Fontana, Ortoneda, Gil y Oliiva.

TERCERA SESSIÓ

DIJUMENGE DIA 4, A LES 4'30 TARDA.

Treball Militar. El camarada Fontana P., del Comitè Local de Reus, informa del treball militar i diu:

La nostra organització militar el 19 de Juliol de l'any passat, com és natural, era completament nul·la. Vingué la revolució i el Partit es llançà amb energia i rapidesa al carter, no direm pas en un esperit de disciplina militar, perquè ja hem dit que no el teniem ni creïem necessari en aquells moments, però sí en un bellic potser igualat però no superat per cap altra organització.

Guanyada la partida a casa nostra el proletariat de tot Catalunya a l'aventura guerrera que l'ambició dels militars traïdors, covards i inútils els portava, nosaltres, el Partit Obrer d'Unificació Marxista, Secció de Reus, començarem la nostra tasca d'organització miliciana més que militar i en pocs dies, per no dir hores, portàrem al front els primers companys. La majoria de vosaltres, sobre tot els companys de Reus, recordareu l'entusiasme que despertà la caravana d'autos que sortí del nostre local per tal de traslladar-se a la Caserna Lenin, incautada pel Partit a Barcelona.

El dia 16 d'Agost, teníem al front d'Osca

- 26 companys de Reus.
- 16 de Cambrils.
- 11 de Gratallops.
- 10 de Vilella Baixa.
- 9 de Falset.
- 4 de Flix.
- 4 de Cornudella.
- 3 d'Aubarca.
- 3 de Riudecols.
- 1 de Guamets.
- 5 de Serra d'Almosa; total

92 companys.

No passaren les nostres activitats en aquest sentit i ben aviat arribarem a tenir al front prop de 250 company.

Hem pagat la nostra contribució de sang com totes les seccions del Partit, sang generosa, sang jove, vesada en defensa del Socialisme.

Hem perdut bons companys, excel·lents amics, familiars estimats; dels 4 companys de Cornudella, a Casetes de Quicena en moriren 3: Lluís Dolcet Martorell, Jaume Vilalta Domingo i Josep Masip Carsanza; de Vilella Baixa: Josep Sales Fabregat; de Cambrils: Emili Taberner Albiol; de Serra d'Almosa: Josep Margalec Bargalló; de Reus: Pere Vendrell Masdeu, Joan Roig Pascual, Ramon Domingo Pallegà i Rafel Fontana Ivern; un total de 10 troços de la nostra mateixa vida.

Per a tots ells us demano un record, un pietós record, han mort joves plens d'entusiasme i braó defensans la nostra causa justa i noble, la causa del proletariat mundial, que menys puc demanar-vos per ells que el vostre record, tinc la seguretat que recordant-los, solament recordant-los, reviurà en el nostre ésser, no l'esperit de venjança sino l'afany de la nostra superació que ha de conduir-nos a la victòria final a la victòria del Socialisme.

I una volta fet aquest preàmbul passem a l'informe militar el desenvolupament del qual se m'ha confiat a mi.

Les coses del front anaren prenent una tal envergadura que ço que el començament semblava revolució va acabar per convertir-se en una guerra cruenta, potser la més cruenta que s'ha registrat a les nostres terres.

Com es natural, el Comitè Executiu del nostre Partit, poc avest en les coses de la guerra, volgué que fos el mateix partit el que estudiés aquest afer, així doncs convocà una conferència militar que es celebrà a Lleida i a la qual hi

ELS NOSTRES LLUITADORS

HANS REITER

COMANDANT DEL BATALLO DE XOC ROVIRA

Entre els combatents del front d'Aragó el nom de Hans Reiter, comandant del Batalló de Xoc Rovira, és pronunciat amb fonda admiració. Les seves gestes, el seu heroisme, que a voltes voreja la temeritat, li han creat una aureola de lluitador incombable. Els seus soldats senten per ell, més que admiració i respecte, una veritable veneració. Ells són testimonis de la seva extraordinària sang freda, del seu menyspreu de la pròpia existència; els el veuen ocupar durant la lluita els llocs de més perill. En esser evacuat Virel del Rio, a causa de la detecció de les Columnes Macià-Companys, l'alt comandament trameté a l'esmentat pont el Batalló de Xoc per tal de contenir l'altiu feixista que avançava gairebé sense resistència. L'esmentat Batalló, davant de la inferioritat numèrica, hagué d'evacuar la posició, no sense oposar una tenaç resistència. Doncs bé: Reiter no abandonà el poble fins al cap de tres quarts d'haver-ho fet el darrer dels seus soldats, caminant impertorbable enmig d'un diluvi de metralla. Aquest fet revela el seu temps de lluitador.

La seva executòria revoluciória és tan excepcional com el seu valor combatiu. Les dades que donem a continuació ho confirmen plenament:

L'any 1919, Reiter, jove i simpàtic, formava part de la Lliga d'Espartacus, prenent part en el moviment acabadillat per Liebnick i Rosa Luxemburg. Ofegat amb sang el moviment per Funest Noske, fou empresonat durant 18 mesos amb el seu pare i dos germans.

En ésser alliberat marxà del seu país, Alemanya, on retornà l'any 1931.

El març del 1933, pujà Hitler al poder; Reiter, marxista revolucionari, no podia escapar-se de les grunes d'aquest monstre, efectivament, per l'abril del mateix any era detingut i internat en un camp de concentració, on va romandre diversos mesos.

Posat en llibertat, abandonà Alemanya novament, recorrent Àustria, Txecoslovàquia, Suïssa i França.

En arribar a Barcelona fou empresonat amb altres estrangers per les seves conviccions antifeixistes. La premsa obrerista, la del nostre Partit especialment, empenygué una campanya contra aquesta arbitrariedad, essent, finalment, alliberat.

Durant la seva permanència a Espanya, Reiter no milità en cap partit polític, es limità a formar part de la U. C. T.

En esclatar la subversió feixista, Reiter ingressà al P. O. U. M. Ben aviat es donà compte del seu error, en veure com l'esmentat partit seguia les petjades dels social-patriotes alemanys, establint nu contuberni amb la petita burgesia per tal d'ofegar la Revolució naixent. Seguidament es donà de baixa de l'esmentat partit, ingressant al P. O. U. M. i incorporant-se seguidament al front d'Aragó, on ha donat i està donant encara, repetides proves de la seva fe revoluciória i del seu heroisme, la qual cosa l'ha fet acreedor a l'admiració i a l'agraïment de tot el proletariat revolucionari.

TEORIES MARXISTES

En plena guerra, en plena revolució social, dona bo passar els vells i els nous llibres de Marx. Hom s'hi troba tan bé, fullejant les seves pàgines, que francament arribes a somnar despert i ple de joia albirar al lluny o a prop, més aviat ben a prop el món ideal que les teories de Marx et mostren amb tanta complaença.

Marx, en un article—posat en uns primers articles publicats pel gran economista—sobre la història del treball, negava, aturia que la nova revolució seria la d'un treballador, i per a completat aquesta teoria deia: "L'essenc que esta en millors condicions per a portar a cap aquesta empresa és la d'aquells ermits ermits que an a arribat a la conclusió de que l'home, és el més important per a l'home i han sostingut com el més important dels imperatius categories ei de que és precis destruir tot el que converteix a l'home en un ésser degradat, vexat o que si separi dels altres, i deia: "la filosofia, però, no pot obrar sense l'auxili de les armes materials de que disposa el proletariat."

Fixeu-vos bé, en els conceptes de Marx, precisament en un dels seus primers articles escrit fa més de cent anys i us donarem compte de la visió claríssima del més gran revolucionari teòric.

I deia més ençà, deia: "Quan estallí aquesta revolució, serà irresistible i es diferenciarà de les altres perquè serà universal i en interès de tota la humanitat, tota vegada que a tot el món existeix el proletariat. La història del món constitueix la seva pròpia sentència; l'existència d'un ordre de coses basat en el predomini d'una classe limitada que posseix el diner i la cultura, està condemnada a mort d'una manera inevitable per la ràpida multiplicació d'una altra classe desposeïda. El desenvolup progressiu d'aquesta, ocasiona la dissolució de la societat establerta sobre el privilegi."

I després del temps transcorregut d'engu de la publicació d'aquestes teories marxistes, us trobem identificats, tan identificats amb elles, les trobem tan actuals i nostres, que us seu com cosa pròpia,

com si fossin parides al vostre gust i manera d'ésser. Per això, una volta us creieu posseïts de la veritat marxista no podeu toiar les mixtificaciones que, homes pò cecuriosos, intenteu desvirtuar.

Quan trobant-se Marx a Brussel·les fou ericant per l'entitat London Central Committee of the communist league, per tal que passés a formar part de la mateixa i propagés les idees marxistes entre els obrers i quan dirigint-se a ell els deia: "la futura revolució social revelarà un caràcter internacional, ja que haurà de participar en ella el proletariat universal", i afegia: "les causes de la revolució que vindrà són socials i no polítiques, i per tal de preparar-la convenientment caldrà primerament educar el poble, reunir-lo en societats, fer en tots moments una propaganda tan activa i conscient que l'obrer arribi a convenir-se de la bondat de la causa i s'afiliï al partit comunista"; quan els deia: "aquest treball preparatori per a la revolució social no pot ésser obra d'un dia ni d'un any, sinó la conseqüència d'esforços molt intensos i de sacrificis de gran importància". Quan posava a la classe obrera en possessió de la veritat, d'aquella veritat que el temps s'ha encarregat de fer efectiva, quan juntament amb Engels a l'any 1874, feia ofrena a la classe proletària de tot el món del famós manifest del Partit Comunista, llençava amb ell el erit de guerra que encara avui constitueix la senyera del socialisme internacional, el erit més formidable per a venèer el capitalisme, el erit de PROLETARIAT DE TOT EL MÓN, UNU-VOS!

Recordau-vos del Socors Roig

Una expedició de víveres a Madrid

De todos está en la memoria aún, la tan discutida semana de agitación Pro-Madrid. Sólo fueron las organizaciones locales P. O. U. M., C. N. T., F. A. I. i las J. L., las únicas que tomaron parte activa en la recogida de donativos voluntarios.

La semana de agitación Pro-Madrid nos ha llevado a la memoria las jornadas gloriosas del 19 de Julio de 1936; han sido las únicas organizaciones revolucionarias que despertaron al pueblo de Reus del estado letárgico en que vivía y lo llevaron a la realidad cruda de una retaguardia de cara a la guerra.

El resultado fué la recogida de siete camiones llenos de víveres con destino a la Junta de Defensa de la gloriosa y heroica capital. La remesa se compone de: 6 toneladas de patatas; 2.500 kilos de judías; 1.000 kilos de garbanos; 1.000 kilos de jabón; 240

kilos de harina; 1.700 kilos de arroz; 240 kilos de avellanas; 800 kilos de sal; 425 kilos de tocino; 1.200 kilos de cebollas; 38 cajas de leche condensada; 30 cajas de tomate, pimientos en conserva; 800 kilos de lentejas; 140 kilos de azúcar; 63 gallinas; 25 conejos; 50 kilos de almendras; 24 litros de alcohol; 50 litros de coñac; 4 cajas de licores; 2 cajas de chocolate; 2.000 litros de aceite; 9.800 litros de vino; 11.910 huevos; 3 cajas de pasta para sopa; 2 cajas de embutidos; 4 latas de galletas; 4.000 kilos de carbón y 200 kilos de ropas nuevas.

La semana local de Agitación Pro-Madrid ha de ser, y lo entendian bien los reformistas del P. S. U. C., el principio de toda una campaña de agitación revolucionaria. Sólo se ayuda a los frenes impulsando la revolució social en la retaguardia.

VIDA DEL PARTIT

SECRETARIAT AGRARI

Es fa avinent a tots els nostres militants que ha quedat obert amb caràcter permanent el Secretariat Agrari de la IV Regió, encanament al camarada Ramon Estivill.

SECRETARIAT DE PIONERS

Es prega a totes les Seccions de la J. C. I. que tinguin Secció de Pioners que demanin al Secretariat de Reus els nous carnets i segells de Pioners corresponents a l'any en curs.

SECRETARIAT ADMINISTRATIU

Es prega a tots els militants de la nostra Secció local que amb tota urgència passin per les nostres oficines a recollir el Carnet del present any; de no fer-ho així ens varem obligats a obrar en conseqüència.

PER AL MILITANT COMUNISTA EL PARTIT ESTA PER DAMUNT DE TOT.

SECICIO DRAMATICA DE LA CASA DEL POBLE (POUM)

Ens assabenten els companys de

la Secció Dramàtica que estan preparant un magne esbumentat teatral per data no molt llunyana.

Es posarà en escena el sentimental drama en tres actes de l'escriptor Teodor Bonaplata, nomenat "Los dos sargentos franceses", i la xistosa comèdia "A pel i a repel".

SECRETARIAT MILITAR

Prompte serà una realitat el correu regular amb servei setmanal entre Reus i el Front d'Ossa; correu que sortirà de Reus i passarà per Tarragona, Vendrell, Valls, Montblanc, Borges Blanques, Lleida fins a Sitjemo, i pendrà la correspondència, paquets i militians en cada una de les citades poblacions.

SECRETARIAT DE COTIZACIONES J. C. I.

Es fa avinent a totes les Seccions de la J. C. I. de la IV Regió que no tinguin els nous carnets i segells d'enguany que els demanin al Secretariat de Cotitzacions de Reus.

assistiren representacions de les Seccions del Partit i del front d'Ossa.

En aquesta conferència s'estudià fonamentalment la qüestió militar, així com també l'indústria de guerra i es prengué l'acord de constituir un organisme adequat que pogués donar les màximes solucions a les múltiples activitats que l'aventura feixista ens oferia, o millor dit, ens ofereix diàriament. Per tal de donar compliment a aquest acort, el Comitè Executiu convocà una reunió que tingué lloc a Lleida el dia 14 de Febrer.

Anteriorment el nostre Comitè Executiu, havia demanat a la Secció, el nom d'un company per tal de que formés part, en representació de la nostra regió a aquest organisme de guerra que s'anava a crear i que el Comitè Local va fer cauter en la persona que us informem, pòiser amb no massa encert, per quin motiu aprofito l'avenintesa de trobar-me davant vostre, per demanar-vos benavolència, volguent veure en la meua tasca, obra d'un fervent i constant idealista posada amb tota voluntat al servei de la causa que a tots ens és comuna.

Per tant, portant la representació d'aquesta IV Regió, a la primera reunió o millor dit, a la reunió de constitució d'aquest organisme que fou nomenat

Departament Central de Guerra del P. O. U. M. Aquest Departament Central de Guerra organitzat a base de les actuals Regions econòmiques; del front, i de les necessitats del Partit a la resta d'Espanya, està compost per un representant de cada una de les nou Regions, així com també s'hi troben, representades les seccions de València, Castelló, Madrid, la Joventut Comunista Ibèrica i el Comitè Executiu del Partit i les forces del front d'Ossa.

Aquest Departament Central de Guerra, té un Comitè Executiu Militar compost de 5 Secretariats, la tasca dels quals i els noms dels camarades que els porten es com segueix:

Secretariat General, Camarada Pelegrí. Encarregat d'informació general.

Correspondència, Butlletí interior, Setmanari Militar, Arxiu Central, Relacions amb el front.

Secretariat Tènic, Camarada Rodes, qui té al seu càrreg Plans militars, Transports, Sanitat, Operacions, Fortificacions, Material de Guerra, Comunicacions, Organització Militar, Escola Militar, Reclutament.

Secretariat administratiu, Camarada Senís, qui entendrà amb Administració, Plans Econòmics, Oficina de Pagaments, Intendència. Secretariat Polític, Militar, a

marada Vila: Escola Política, Control General de Combustibles, Agitació i Propaganda, Congrés de Combatents, Control Celular.

Secretariat d'Indústries de Guerra, Camarada Clarumant: Estudis, Control d'Indústries, Fabricació, Compres Control d'Armament actuals.

Creç que amb la sola exposició del treball assenyalat per cada un dels cinc Secretariats que formen el Comitè Executiu Militar del P. O. U. M. us haureu donat perfecte compte de la gran importància que en els moments actuals cau sobre tots els companys que per sort o per disort formen part d'aquest Departament Central de Guerra del nostre Partit.

A grans trets, per no cansar-vos us he ressenyat la formació i tre, ball a portar a cap per aquest organisme militar que les circumstàncies han fet que el Comitè Executiu del nostre Partit es vegés obligat a crear, si volem sota la seva responsabilitat mentre espera l'aprovació definitiva que és de creure li serà donada pel Congrés del Partit, de la mateixa manera que el Comitè Local de Reus s'ha vist obligat també per les mateixes circumstàncies, a acceptar i col·laborar en l'obra empresa, esperant que avui sereu vosaltres qui aprovereu la seva actuació. El nostre organisme militar, com

és natural, ha d'extendre la seva actuació a totes les seccions del Partit; per tant, els companys representants de les Regions assumeixen a cada una d'elles la Delegació Militar de la mateixa en representació del Departament Central de Guerra; per tant, formar part del Comitè Regional.

Cada Comitè Comarcal ha de nomenar el seu corresponent delegat Militar i de Defensa, que ha de recaure precisament en la mateixa persona i que estarà a les ordres del Delegat Militar Regional; a la seva vegada cada Comitè Local ha d'ampliar-se també amb un Delegat Militar Local a les ordres del Comarcal. Els delegats Comarcals i Regionals formaran part del Comitè Local de cada població.

Aquesta és l'estructura que s'ha donat al Departament Central de Guerra del P. O. U. M.

En les diferents reunions celebrades pel Departament s'han pres acords de verdatdera importància, alguns d'ells posats ja a la pràctica i altres que s'hi posaran tot seguit. De moment, ha sortit a la llum un diari, "Alerta", editat al mateix front d'Ossa, diari de la guerra, escrit pels mateixos combatents. S'ha creat una Escola de Guerra la residència de la qual és Lleida, en la que hi estan cursant els estudis militars més de 200 camarades

del Partit. La nostra Secció hi ha portat els companys: Joan Marco Estallda, Eduard Escardó Solé, Ramon Tramunt Roça, Pere Llambric Llambric, Antoni Calderó Ripoll, Victorià Salvador Martorell.

La Divisió Lenin crearà una Delegació seva a cada Regió que, controlada pel Delegat Regional al Departament Central de Guerra, s'encarregarà d'organitzar la mobilització de militants l'establiment d'una oficina d'informació i investigació per tal de donar tots els dats que siguin demanats sobre la situació de les nostres forces, de l'estat dels nostres militians, de les baixes, altes, malalts, ferits, etc., etc.

També s'està preparant l'organització d'un correu regular, amb servei setmanal, entre Reus i el Front d'Ossa; correu que sortirà de Reus passarà per Tarragona, Vendrell, Valls, Montblanc, Borges Blanques i Lleida fins a Sitjemo, i prendrà la correspondència, paquets i militians, en cada una de les citades poblacions. Una altra de les activitats que probablement serà portada a la pràctica en un plaç relativament curt, és la creació a la reraguarda de les Cases del Combatent, on s'hi instal·laran les Associacions de

Mutilats de Guerra, associacions d'una importància social tan intensa que ha de portar al nostre Partit no solament l'escalí d'una nova classe social, filla de la Guerra, si que també el germe d'una nova lluita que s'apropa, filla de la barbàrie d'una guerra tan cruenta com la que estem sostenint.

A grans trets, tenim exposada part de la vida militar del nostre Partit, la part, podríem dir-ne, a l'abast del Partit; s'ha fet més, molt més; s'està fent més encara; es farà moltíssim més, fins i tant que per mitjà del nostre esforç diari i col·lectiu arribem a aconseguir l'ideal de tots: fer la guerra i la revolució; veure implantat el règim Socialista com del nostre treball.

Penseu que mentre uns companys cauen al front, uns altres a reraguarda estan disposats també a caure-hi, o millor dit, estan destinats a caure-hi l'esforç; de tota la unió de tots i la confiança de tots vers els que amb bona voluntat treballen per fer que la victòria sigui més aviat nostra, és per això que jo acabo el meu informe militar demanant als Camarades que formen aquest primer Congrés Regional atorguin la seva confiança al Departament Central de Guerra del P. O. U. M., amb la (Seguirà)

